

ΟΙ ΠΟΜΠΟΙ

Τα μέσα ενημέρωσης (τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδες, περιοδικά) είναι στο σύνολο τους ιδιοκτησία διαφόρων επιχειρηματιών-βιομηχανών-εφοπλιστών-ή του επίσημου κρατικού μηχανισμού.

Αυτο σημαίνει οτι η πληροφορηση, η ενημερωση και ενα τεραστιο μερος που αφορα την ψυχαγωγια και την μορφωση των εργαζομενων, των ανεργων, των νεο- λαιων, διαφορων εκμεταλενομενων, των συγχρονων προλεταριων γενικα βρισκεται στα χερια των αφεντικων μας.

Για να λειτουργήσουν τα Μ.Μ.Ε. παίρνουν άδειες λειτουργίας ή κυκλοφορίας από κρατικές επιτροπές.

Αυτό σημαίνει ότι ακόμα και στην υποθετική περίπτωση που κάποιο ΜΜΕ δεν θα βρισκόταν στα χέρια κάποιου καπιταλιστή υπάρχουν μέσω των αδειών και της νομιμότητας τα μέσα για τον έλεγχο και την καταστολή για κάθε τι που ξεπερνά κάποια όρια που εξυπηρετούν το κράτος και το κεφάλαιο. Κοντολογίς ακόμα κι αν δεν είσαι εσύ αφεντικό, δηλαδή να είσαι εσύ ο ίδιος καθεστώς, με διάφορα τερτίπια της νομιμότητας θα σου τσακίσουν κάθε φωνή για ΑΝΤΙ-ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ.

[illegible]

Οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ ισχυρίζονται ότι τα διάφορα κανάλια, ραδιοφωνικοί σταθμοί, εφημερίδες λειτουργούν με χρήματα δικά τους. Αυτό είναι ψέμμα.

Τα εσοδα και το κεφαλαιο εν γενει για την λειτουργια των ΜΜΕ ειναι:
Α/ διαφημισεις: Τα χρηματα που πληρωνουν στα ΜΜΕ οι διαφορες εταιριες για να διαφημιστουν δεν πρεπει ποτε να ξεχναμε πως ειναι χρηματα υπολογισμενα μεσα στο κοστος και την τελικη τιμη των προιοντων που πληρωνουν οι ιδιοι οι εργαζομενοι-καταναλωτες. Αρα εργαζομενοι και ανεργοι πληρωνουν τις διαφημισεις.

Β/ διαφορες ατελειες,διαφορα προνομια,δανεια(ολοι ξερογμε αυτα τα δανεια που παρνουν γιατι τα εχουν αναγκη οι "καημενοι" οι πλουσιοι και πως τα παρνουν)

Γ/ και το κυριότερο:το κεφαλαίο που διαθέτουν ή αρχικά διέθεσαν οι ιδιοκτήτες τους.Τι είναι αυτά τα χρήματα;Πως βγήκαν;Χρήματα που αντιπροσωπεύουν εκατομμύρια ώρες εργασίας,μοχθού,ιδρώτα των εργαζομένων στα καράβια,στις βιομηχανίες,στις επιχειρήσεις γενικά των Κυριακού,Βαρδινογιάννη και πολλών άλλων αφεντικών στα ΜΜΕ `χρήματα κλεμένα,υπεραξία που ανήκει όχι στους επίσημους ιδιοκτήτες αλλά στους πραγματικούς τους εργαζομένους.

Και φυσικά εδώ δεν αναφερομαστε σε κονδυλία για τα οποία εμείς οι απλοι προλεταριοι δεν έχουμε προσβαση αρα και στοιχειά μα που ολοι μπορούμε να αντιληφθουμε, κονδυλια οπως χρηματα που εβγαλαν οι εφοπλιστες π.χ. σπάζοντας το εμπαργγο στην νοτια Αφρικη και αλλου, κανοντας διαφορα λαθρεμπορια, κονδυλια απο την CIA κλπ. Αυτα για να τα αντιληφθει κανεις πρεπει να σκεφτει ποιους εξυπηρετουν τα καναλια και οι εφημεριδες, ποιανου συμφεροντα προωθουν. Εκει θα βρει τις προσθετες οικονομικες πηγες πλατ στην κλεμενη εργασία των συγχρονων δουλων

[illegible]

Οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ γνωρίζουν πολύ καλά πως οι σύγχρονοι προλεταριοί δεν ασχολούνται με το διαβάσμα, δεν έχουν δικα τους δικτύα ενημέρωσης και επικοινωνίας. Πέρα από την μορφωση που τους προσφέρει η ίδια η αρχουσά τάξη στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, το μεγαλύτερο αν όχι ολό το μέρος της παιδείας, της πληροφόρησης, της καλλιέργειας, του προβληματισμού το παίρνει ο σύγχρονος εξουσιαζόμενος φτωχός στο υπόλοιπο της ζωής του κυρία από τα ΜΜΕ. Τα ΜΜΕ για τους περισσότερους από εμάς έχουν το ουσιαστικό μονοπώλειο στη πληροφόρηση μας, το ουσιαστικό μονοπώλειο για την πνευματική μας καλλιέργεια και στις πιο πολλές περιπτώσεις το ουσιαστικό μονοπώλιο για την ψυχαγωγία μας. Μιλάμε δηλαδή για μια τραγική για μας δύναμη που συγκεντρώνει αυτά τα μέσα. Διαθέτουν χιλιάδες και έναν τρόπο για να διαμορφώνουν την σκέψη μας, την γνώση μας και τελικά παρα πολλές γνώμες μας για τα πάντα.

Οι σύγχρονοι προλεταριοί χρειάζονται και τις σύγχρονες δίκες τους: μορφές ολοκληρωτισμού και δικτατορίας. Μια δικτατορία αορατή, με χίλια χρώματα, χίλιες μορφές που μεταμορφώνονται ποτέ σε εξυπνή, προοδευτική, ανθρωπινή, ψευ-

το επαναστατική, ανθρωπινή και ποτέ σε μια προστυχή, αντιδραστική πληροφόρηση. Αυτά είναι τα ΜΜΕ.

Το "παιχνίδι" παίζεται ως εξής και είναι ένα "παιχνίδι" πολύ πονηρό, δύσκολο αλλά όχι ακατορθώτο να ξεσκεπαστεί: Τα ΜΜΕ στο σύνολο τους μοιράζονται τους ρόλους, τα καλά και τα κακά, τα ριζοσπαστικά προοδευτικά, τα συντηρητικά-αναχρονιστικά και άλλα που πίσω από την "ουδετερότητα" τους και την "δημοσιογραφική δεοντολογία" παίζουν σε όλα τα ταμπλό.

Όμως το μυστικό βρίσκεται αλλού. Όλα τα κανάλια, τα ραδιοφώνια που υπάρχουν, είναι συνειδητά αποφασισμένα να μας διοχετεύσουν την πιο αρεστή σε μας πληροφόρηση, την πιο προοδευτική, ακόμα και επαναστατική-ανατρεπτική. Άρκει να μας εκτονώσουν, αρκει να βγάλουμε το αχτί μας ακουγώντας και βλέποντας τους, αρκει να μη βγάλουμε το αχτί μας μόνοι μας με τη δική μας δράση και πρακτική. Δεν θέλουν να δημιουργήσουμε εμείς γεγονότα, γι' αυτό κατασκευάζουν αυτοί δικούς τους ψεύτικα.

Όλη η Ελλάδα τώρα, εκτός από τα γηπεδα, αναστενάζει μπροστά από τις τηλεοράσεις, μπροστά από πολυκροτες συνεντεύξεις, συζητήσεις, ατελείωτες στημένες δίκες, εικόνες φρίκης, εικόνες-SHOW, κουτσομπολιό-ειδήσεις. Τα ΜΜΕ λειτουργούν εκτός των άλλων όπως τα γηπεδα επιχύνοντας. Διοχετεύουν οποιαδήποτε πληροφόρηση αρκει να μείνουμε σπiti μας και να μην κατασκευάσουμε και εμπιστευτούμε βεβαίως δικά μας μέσα αντιπληροφόρησης.

Καθημερινά παρελαύνουν από τα μάτια μας πίσω από την ψευδαισθήση μιας υποτιθέμενης απελευθέρωσης η πορνεία σε όλο της το μεγαλίο, ο τζογός, το κουτσομπολιό. Γυμνά προστυχά, ξεπεσμός του ερωτά και του σεξ, ατελείωτα πτώματα και σκηνές φρίκης που προωθούν μια αρρωστημένη μορφή της βίας, υποκρισία και ατελείωτες ανευ ουσίας δημοσιές σχέσεις, μια βιτρίνα θεάματος αντιανθρωπίνης αισθητικής, μια βιτρίνα που οφείλουμε να αποκαλύψουμε και να σπάσουμε μια για πάντα.

Όλες οι κοινωνικές αδικίες και όλα τα κοινωνικά δράματα (φτωχές οικογένειες-ανθρωποι της τρίτης ηλικίας ή άνθρωποι με ειδικές ανάγκες που ζουν σαν αποκλεισμένοι μιας κοινωνίας που τους πεταξε-φυλακισμένοι, τοξικομανείς κλπ) δράματα-προϊόντα της ταξικής εκμετάλλευσης και της κοινωνικής αδικίας που γεννά αυτό το καθεστώς παρουσιάζονται από τα ΜΜΕ υπό το πρίσμα της φιλανθρωπίας και της ελεημοσύνης.

Οποιοι η ανεχία και η ανάγκη τον οδηγούν στη ζητιανία και στην επικλήση της παντοδυναμίας των καναλιών για διαμεσολάβηση και φιλανθρωπία-ελεημοσύνη προβάλλεται να κλαίει, να χτυπιέται με οδυρμούς και επιβραβεύεται αυτή του η στάση.

Οποιοι αντιθέτα η ανεχία, η ανάγκη και αδικία τον οδηγούν στη διεκδίκηση μιας καλύτερης ζωής, στη διεκδίκηση μια και καλή των δικαιωμάτων του και της θέσης της οποίας δικαιωματικά του ανήκει, οποιοι η ανάγκη τον κατεβαίνει στο πεζοδρόμιο, στο αγώνα, βαπτίζεται εχθρός, συντεχνία, επικίνδυνος για την εθνική οικονομία, τρομοκράτης, προνομίουχός και ότι άλλο σκαρφίστουν οι εγκεφαλοί.

Πραγματική όμως συντεχνία προνομίων, συμφερόντων και κορυφαιοί τρομοκράτες της καθημερινότητας μας είναι τα ίδια τα ΜΜΕ.

ΟΙ ΔΕΚΤΕΣ

Σαν εργαζόμενοι δουλεύουμε καταρχήν επίσημα 8 ώρες την ημέρα και πολλές φορές περισσότερες από 8 ώρες κάνοντας υπερωρίες πληρωμένες ή απλήρωτες κάνοντας 2 ή 3 δουλειές.

Εχουμε ξεχάσει ολοσδιολου την μεγάλη σφαγή της τάξης μας το 1886 στο Σικάγο και το τόσο αίμα που χυθηκε για να μειώσουμε τις ώρες της εκμετα-λευσης μας αν μη τι άλλο σε 8. Συνεχίζουμε καθημερινά να είμαστε θυμάτα-δου-λοι-εξαρτήματα του ιδιου μαρτυριου.

Βρισκόμαστε ολη μέρα κάτω από την τρομοκρατία του εργοδοτη που οτι ώρα θελει μας απολυει με την ιδια ευχερεια που μας εντατικοποιει ή μας εκβιαζει να δουλεύουμε πάνω από 7,8 ή 9 ώρες. Αλλοτε βιώνουμε τη τρομοκρατία του καθε προϋσταμενου ή του καθε επιστατη της ιεραρχίας δηλαδή. Είμαστε μαριονετες στα γούστα της εκαστοτε κυβερνησης, της εκαστοτε εξουσίας, του εκαστοτε κυβε-ρνητη, του εκαστοτε εργοδοτη, του εκαστοτε προϋσταμενου-επιστατη.

Πολλοι εραζόμενοι καθημερινά δολοφονούνται σε εργατικά ατυχήματα ή τραυματίζονται ή μένουν αναπηροί, αλλά ολοι αυτοί που τραυματίζονται ή χα-νουν τους δικούς τους ποτε δεν βρίσκονται ολοι μαζί να τα κουβεντιάσουν και να συνειδητοποιήσουν ποσο πολλοι είναι.

Ολοι εμεις που το βραδι σκεφτομαστε τι θα κάνουμε με τη τρομοκρατία του αφεντικου ή του προϋσταμενου-επιστατη που μας φερθηκε σαν να είμαστε σκουπίδια και νοιωθουμε ανασφάλεια, τρομο, ταπενωση, ολοι εμεις δεν εχουμε βρεθει ολοι μαζί για να δουμε ποσο απελπιστικά πολλοι είμαστε.

Ολοι εμεις που είμαστε ανεργοι ή υποψηφιοι ανεργοι (ολοι είμαστε υπο-ψηφιοι ανεργοι), δεν εχουμε βρεθει ολοι μαζί για να δουμε ποσοι πολλοι εί-μαστε.

Ολοι εμεις που συλλογίζομαστε πως θα καλυψουμε τις βιοτικές μας ανα-γκες, ολοι εμεις που κάνουμε ολη την ώρα λογαριασμούς που δεν βγαίνουν για τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες μας, λογαριασμούς δηλαδή για το πως θα βρούμε χρηματα να πληρώσουμε αυτά που εμεις οι ίδιοι παραγουμε

(δεν πρέπει να ξεχναμε πως τα προϊόντα και οι υπηρεσίες, τροφιμα, ρουχα, ΔΕΗ, ΟΤΕ, εισητήριο στη μεταφορά, όλα αυτά που εμεις αγοράζουμε και κατανα-λώνουμε είναι αυτά τα ίδια που εμεις παραγουμε. Ξαναπληρώνουμε αυτά που ήδη εχουμε πληρώσει με την εργασία μας και αγοράζου με αυτά που εμεις πα-ραγουμε...), ολοι εμεις δεν βρεθηκαμε ποτε ολοι μαζί για να δουμε ποσο πολλοι είμαστε και ποσο ταξικά ομοια προβλήματα εχουμε.

Ολη η ζωή του προλεταριου είναι μια ζωή γεμάτη ανασφάλειες, ερωτημα-τηματικά, αγώνιες αγχος, είναι μια ζωή μίζερη.

Και πως απανταμε στην καθημερινότητα μας σ' όλα αυτά;

Με την υποταγή, με το γλυψιμο, με το χαφιεδισμο, με την υπονομευση του ενός εργαζομενου από τον άλλο στις διαπροσωπικές μας σχέσεις, με την αδια-φορία, τα ρουσφετία, την κομματικοποίηση, προτυπα συμπεριφοράς τα οποία το καθεστωs έχει εφευρει για να μας ελέγχει και να μας απομονώνει μεταξύ μας.

Οι συγχρονοι προλεταριοι δεν δειχνουμε καμμία διαθεση να συνενρευθουμε και να βρούμε τροπο επίλυσης των κοινων προβλημάτων μας, εχοντας εκχωρησει την υποχρεωση μας αυτη στους διαφορους ειδικους, στα κομματα, στους πασης φυσεως αντιπροσωπους μας, στα ΜΜΕ, στους διαφορους επωνυμους, λες και εμεις ολοι είμαστε ανωνυμοι, χωρις ονοματα.

Τα διαφορά τραστ κομματικά και μη εντος και εκτος κοινοβουλιου εχουν αναλαβει εργολαβικά να αποφασίζουν δηθεν για εμας, χωρις εμας, προς οφελος δικου τους βεβαία.

Πως όμως ολοι αυτοι οι επαγγελματίες "σωτήρες μας" θα μας βοηθήσουν δηθεν; Αφου οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ είναι τα ίδια τα αφεντικά, είναι οι ίδιοι οι καπιταλιστες [ANTENA, MEGA, SKY, κλπ], είναι τα ίδια τα κομματα [ΚΑΝΑΛΙ 29,

TELE CITY, κλπ], είναι ο επίσημος κρατικός μηχανισμός [πχ ET1, ET2, κπ] είναι με δυο λογία ολοκληρω το φάσμα της ίδιας μας της εκμεταλευσης.

Μας έχουνε κάνει να νομιζουμε πως είμαστε αναξιοί:

να εκφράσουμε λόγο για τη ζωή μας

να αναλύσουμε τα προβλήματα μας

να βρούμε λύσεις που να ικανοποιούν εμάς

να τις υλοποιήσουμε

να δράσουμε

να αντισταθούμε, να εξεγερθούμε να τους ανατρεψούμε...

Μας έχουν κάνει να νομιζουμε πως είμαστε ικανοί να ασχολουμαστε μόνο για τη μπαλά, για προσωπικά κουτσομπολία, για το λωττο, για θέματα νοικοκυριού κλπ ενώ για τα μεγάλα, για τα καθημερινά, αυτά που καίνε, που καθορίζουν τη ζωή μας υπάρχουν οι "μορφωμένοι", οι "ειδικοί", οι "εμπειρογνώμονες", οι "τεχνοκράτες", οι "φωστήρες".

Ζητάμε ρουσφετία από τους επαγγελματίες της πολιτικής, ζητάμε από τις καμέρες και τα μικρόφωνα των καναλιών να φωτίζουν τη ζωή μας μήπως και αλλάξει τιποτά. Ζητάμε από τους επαγγελματίες κρατικοσυνδικαλιστές που είναι και επαγγελματίες πολιτικοί συναμα να μπαίνουν στα σαλόνια των διαφορών παραγόντων για να "τακτοποιούν" τα προβλήματα μας ξεπουλώντας κοματι-κοματι και τα τελευταία σπέρματα δικαιωμάτων που κατακτηθηκαν με αίμα και αγώνα. Συνωστιζονται στα διάφορα στουντίο "ρητορες" που έχουν δημιουργηθεί μέσα από τα κολεγία, τις πολλές δημοσίες σχέσεις που κάνουν μεταξύ τους ολοι αυτοί οι επωνύμοι.

Η λογική της διαμεσολάβησης καποιών άλλων που μιλούν και αποφασίζουν αντι για εμάς, η λογική της αντιπροσωπευσης από αυτούς τους δηθεν εξυπνους τους μορφωμενους έχει δηλητηριάσει τη ζωή μας. Γιατί πρέπει καποτε να καταλάβουμε ότι όλα αυτά που γίνονται ερήμην μας στρέφονται μπουμεραγκ εναντίον μας και είμαστε ολοι συνυπευθυνοι γι' αυτό. Γιατί πρέπει καποτε να καταλάβουμε ότι ολος αυτός ο πλουτος της μορφωσης όλων αυτών των καθεστωτικων τομαριών που εμείς θαυμάζουμε, όλες αυτές οι γνώσεις τους οι ικανότητες τους μετατρέπεται σε οπλοστάσιο εναντίων των συγχρονων εξαθλιωμενων, εναντίον μας. Και το πιο μεγαλειωδες οπλο τους είναι το ότι οι μεν δημοσιογرافοι παριστανουν τους δηθεν ουδετερους ενώ δεν είναι, ενώ οι συνομιλητες κινούνται ποτε στα δεξιά, ποτε στο κεντρο-ΠΑΣΟΚ, ποτε στα διάφορα αριστερά, ενώ στη πραγματικότητα παίζουν ολοι το ίδιο παιχνίδι. Το ίδιο συμβαίνει και με τους κρατικοσυνδικαλιστες, το ίδιο και με τους διαφορους επωνυμους.

Χωρίζουν εμάς σε παραταξεις ενώ μόλις σβήσουν τα φώτα από τις καμέρες αυτοί φίλοι και συνεργάτες προχωρούν χερί-χερί ακαθεκτοί. Αποδείξεις για όλα αυτά; Η πραγματικότητα που βιώνουμε.

Τέλικά εμείς οι εργαζόμενοι, οι ανέργοι, οι νεολαίοι, οι διάφοροι άνθρωποι που αποτελούν τους συγχρονους προλεταριους μεταξύ μας πρέπει και μπορούμε να συννενοηθούμε.

Τέλικά μπορούμε και πρέπει να ανάλαβουμε τις ευθυνες μας προσωπικά και συλλογικά.

Τέλικά απαιτείται να λειτουργήσουμε με το δικό μας μυαλό, τη δική μας ψυχή στα πλαίσια της αυτοοργάνωσης και όχι να γινόμαστε όργανα και να κα-
νουμε ότι μας λένε τα κομμάτια, οι εφημερίδες, η τηλεόραση κλπ.

Τέλικά η αμφισβήτηση, η εξεγέρση πρέπει να είναι πρωταρχικό μας βίωμα.

Εναντία στα πρωτοσελίδα των επιχειρηματιών, ιδιοκτητών εφημερίδων, εναντία στην καθημερινή αντεργατική προπαγάνδα.

Εναντία στη λογική του ότι επειδή δεν υπάρχουν αυτοδιαχειριζόμενα δικά μας ραδιοτηλεοπτικά δίκτυα, επειδή δεν υπάρχουν εντυπα αντιπληροφόρησης σε κάθε εργασιακό χώρο, σε κάθε παραγωγή, σε κάθε συνοικία, σε κάθε δρόμο, σε

σε κάθε σχολείο, σε κάθε πυρηνά ανθρώπων που έχουν τη διαθεση να αντισταθούν αναγκάζομαστε να ακουσούμε τα ΜΜΕ, ή λέμε ας διαλεξούμε το καλύτερο από αυτά που υπάρχουν.

ΝΑ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΘΟΥΜΕ ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΑΣΤΕ, ΟΠΟΥ ΖΟΥΜΕ, ΟΠΟΥ ΣΥΝΥΠΑΡΧΟΥΜΕ. Η ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΠΕΡΑΣΕΙ ΤΑ ΣΥΝΕΔΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΥΛΗΜΕΝΗΣ ΓΣΕΕ, ΤΩΝ ΠΟΥΛΗΜΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ. Η ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙ ΣΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΝΟΜΕΝΗ ΣΥΜΕΛΕΥΣΗ.

ΔΕΝ ΒΟΗΘΑΝΕ ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΟΥΤΕ ΟΙ ΡΗΤΟΡΕΣ ΗΓΕΤΕΣ, ΜΟΝΟ Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ, Η ΜΟΝΗ ΙΚΑΝΗ ΝΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΠΟΙΕΙ ΜΟΡΦΕΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ.

Να πεταξούμε τους κομματικούς μισθοφορους-φερέφωνα από τις αποφάσεις μας. Οι κομματικοί είναι οι πνευματική καταστολή μας, αλλά και οι κατασταλτικές δυνάμεις κάθε κινητοποίησης.

Να καταργήσουμε το ρολό των μέσων μαζικής αποβλακώσης. Να παψούμε να σπαταλούμε το χρόνο μας μπροστά στις τηλεοράσεις και τα ραδιοφωνα. Να δημιουργήσουμε δικά μας δίκτυα αντιπληροφόρησης μέσω της ειλικρινούς και προφορικής επικοινωνίας μεταξύ μας αλλά και με δικά μας έντυπα, ραδιοφωνα κλπ. Να προχωρήσουμε σε καταληψεις στα υπάρχοντα ΜΜΕ και σε χρήση των υπάρχοντων εγκαταστάσεων από αυτοοργανωόμενες συνελεύσεις, ομάδες μα και άτομα. Ως την πραγματοποίηση τέτοιων μορφών κινητοποίησης κάθε δολιοφθορά και σαμποταζ εναντίον στα ΜΜΕ είναι ένα μήνυμα αντίστασης για τα συναισθήματα και τις σκέψεις μας εναντίον τους.

Γενική απεργία και καταληψεις στα μέσα παραγωγής. Καμία ενοχή για οποιαδήποτε σκληρή στάση από μεριάς των σύγχρονων εξαθλιωμένων. Να σταματήσουν να μας εξαγοράζουν με τα ψιχουλά που μας πέτανε για να μας ρίξουν σταχτή στα ματιά.

Η φαντασία και η προσωπικότητα της κάθε ομάδας ανθρώπων και ο κάθε άνθρωπος από μόνος του μπορούν να βρουν τρόπους και μορφές αμφισβήτησης εξεγερσης και ανατροπής αυτού του κόσμου της ανισότητας, της αδικίας, της εκμετάλλευσης και της εξαθλίωσης. Ας βάλουμε το μυαλό μας και τα χέρια μας να δουλέψουν για μια φορά πραγματικά για εμάς πριν να είναι πολύ αργά.

ΚΑΘΕ ΟΜΟΡΦΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΨΕΥΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ.

ΚΑΘΕ ΟΜΟΡΦΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΙΚΟΝΑ.

ΚΑΘΕ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ.

ΚΑΘΕ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΑΠΟ ΜΕΣΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΛΗΘΙΝΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ.

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΤΗ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΜΑΣ.

TΘ 31261-
-10035

Τα ΜΜΕ ανήκουν στο κεφάλαιο και το μόνο που κάνουν είναι να διαμορφώνουν χαρακτήρες σύμφωνα με τα συμφέροντα των ιδιοκτητών τους. Και προφανώς το κεφάλαιο το μόνο πράγμα που το συμφέρει είναι η επέκταση του πλούτου του. Αυτό που προσπαθούν οι αστοί, οι μεγαλοεπιχειρηματίες να κάνουν μέσω των ΜΜΕ είναι να αμαυρώσουν κάθε μορφή αντίστασης απέναντι στους στόχους τους. Και τέτοιες μορφές αντίστασης προέρχονται από τους απεργούς, τους καταληψίες μαθητές, τους αναρχικούς και γενικά από κάθε κοινωνικό κομμάτι που προβάλλει μια διαφορετική άποψη και πρακτική από αυτή που οι ίδιοι θέλουν.

Έτσι οι απεργοί προβάλλονται σαν εχθροί του λαού εφόσον δυσκολεύουν την ζωή του δηθέν, οι μαθητές που στηρίζουν τις καταληψεις σαν εμπόδιο στη μορφώση των άλλων μαθητών, "των παιδιών μας", οι κοινωνικοί αγωνιστές σαν τρομοκράτες ή αλητες αναλογα με την εποχή.

Ποια όμως ζωή δυσκολεύουν οι απεργοί; Η ζωή του προλεταριάτου είναι δουλειά, ύπνος, τηλεόραση, ύπνος, δουλειά. Μια ζωή μίζερη την οποία σίγουρα δεν διαλέξε ο ίδιος αλλά κάποιοι άλλοι αντι γι' αυτόν. Και αυτοί οι άλλοι είναι τα αφεντικά που το μόνο που θέλουν είναι σκλαβοί και γραναζία στις μηχανές τους, κρέας για τα όπλα τους, μικροτσιπς για να αποθηκεύουν τις βλακειές που τους προσφέρει η αστική παιδεία. Αβουλα οντα

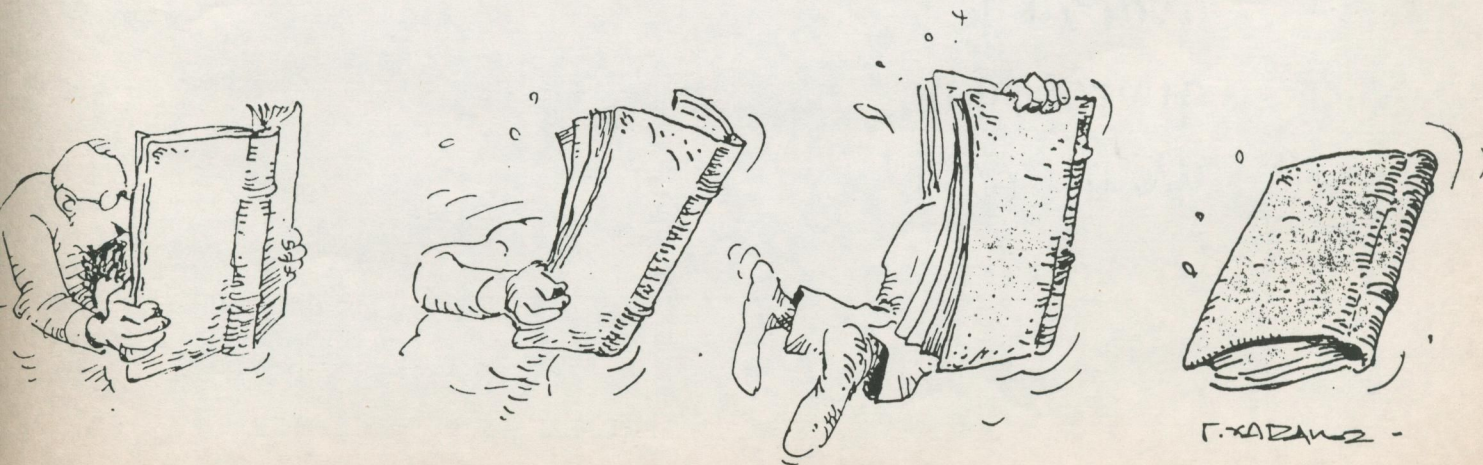
Ποια όμως μορφώση εμποδίζουν οι καταληψίες μαθητές να παραχθεί στους συμμαθητές τους; Η αστική παιδεία όχι μόνο αχρηστή είναι αλλά ταυτόχρονα δημιουργεί τον ανταγωνισμό μεταξύ των μαθητών, την ζηλεία, την αβουλία, οδηγεί σε αυτοκτονίες, ταξινομεί τους μαθητές ιεραρχικά με κριτήριο την βαθμολογία. Μέσα σε σχολεία στρατώνες όπου το μυαλό πηζει μέχρι στερεοποίησης, όπου μαθητές "φανταροί" "λιποταχτούν" για ευνοητούς λόγους, όπου μέσω των εξετάσεων οδηγούνται στην ακριτή εμπεδωση των γνώσεων των εξουσιαστών. Εκεί όπου με την διαστρεβλωμένη και μονοπλευρή ιστορία θέλουν να μας πείσουν ότι όλοι έχουμε τις ίδιες ανάγκες επειδή είμαστε Έλληνες, ξεχνώντας σκοπίμα να μας πληροφορήσουν ότι είμαστε φτωχοί και πλουσιοί.

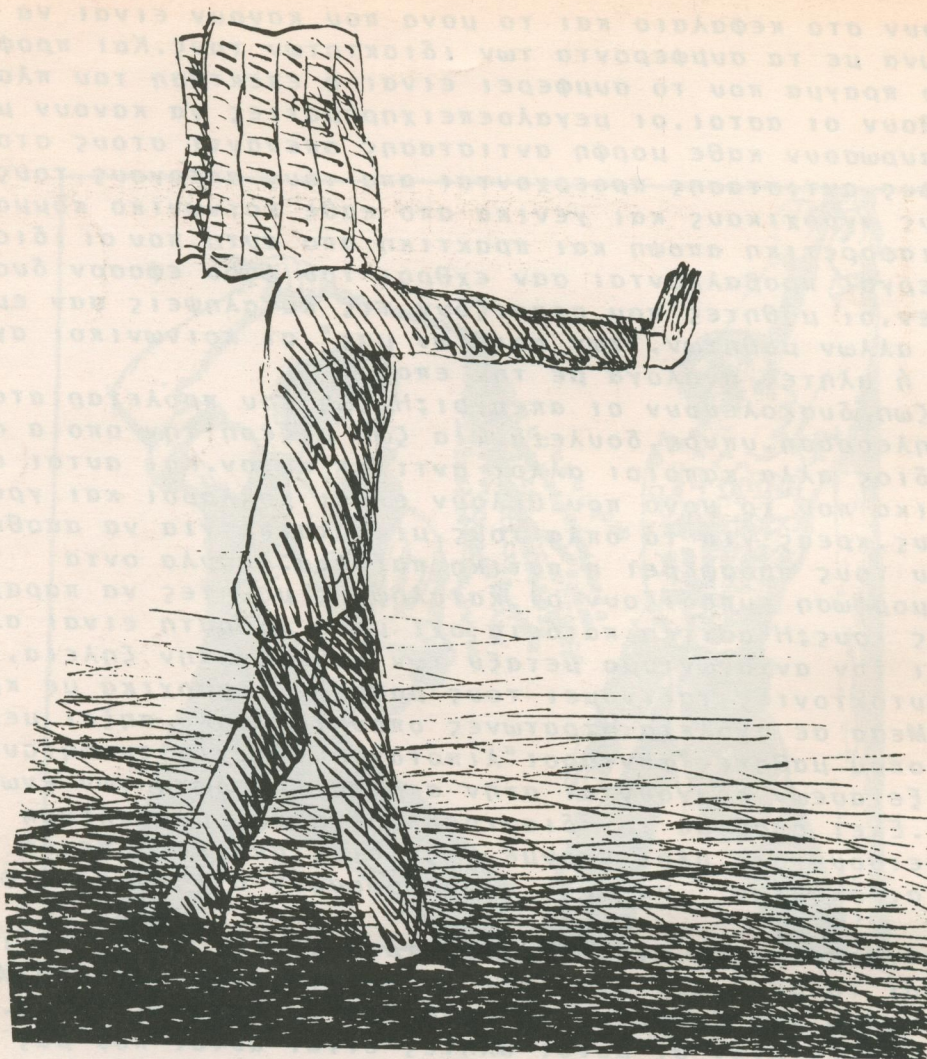
Ποιοι όμως τρομοκράτες όταν ο μονός τρομοκράτης είναι το ίδιο το κράτος αφού είναι το μόνο που διαθέτει αστυνομία, όπλα, στρατό, ΜΜΕ, κλπ; Είναι δηλαδή το μόνο που διαθέτει τα μέσα για να παραγει τρομο.

Ποιο όμως αλητες όταν οι μόνοι αλητες είναι αυτοί που μας κυβερνούν που εκμεταλεύονται τον ιδρώτα μας που πλουτίζουν στις πλατές μας;

Αυτά όμως τα ΜΜΕ δεν τα λένε. Το κεφάλαιο φτιαχνει συνειδησεις κατασκευάζοντας τους ανθρώπους οδηγεί σε ότι θέλει τον άνθρωπο.

ΟΣΟ ΤΑ ΜΜΕ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΤΟΣΟ ΘΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΥΝ ΤΟ ΛΑΟ ΤΟΣΟ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΛΛΟΙ ΘΑ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΤΑΞΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

αναρχικη
συντροφικη
αλληλεγγυη